

דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

מסורת הש"ס

(א) ע"ז פ"ג, (ב) ערלה פ"ב ת"כ
שם ספ"ז ע"י"ש, (ג) [לעיל נג,
ז"ה: ט' ד] (ד) פסחים מה, נזיר
לז: ת"כ שם פ"ג ה"ו, פ"ד
ה"ו, (ה) ע"ין פסחים ע"ד, (ו) פ'
ראה קלד.

הגהות הב"ח

(ב) נבדל מזה קצתם הדי
קאמער אט יא נאך;
(ג) רש"י ד"ה וזין טעמין וס'
נאמלן כחמורין ולמה לא
יטענן מירקה כדון חמורין
הסיד: (ד) ר"ה יומאלין וס'
תפסל סקיד ולחצי מיה ואם
אין ברוך נותן טעם אין הקלן
ס':

שינוי נסתאות

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

דמסכת ע"ז [ע.ו.] פריך הא
קר של חול קאמר וקרי ליה
מ לאכול למחר אינו פייגול:
למחר אינו נותר דחד יומא

[illegible]

דאמער מאי אין טעגלין
לי למיתנייה ביון דחנא
מה לי הני מה לי הני:
עד
פה לימסרו אלף ודאי לא חס

עילן בחמין: **גמ'** מאי
יפנית בבקר והלכת
גולן בקר אחד מחקיף
וכי אין פיגול כרגל
א ה"ו והתניא ר' נתן
ז כלבד אמר כדר"ג
יזמור ר' אמר כרה
ינעשה גיעול לחבירו
יממתין לה עד י' זמן
לה מריקה ושטיפה
משום אבא יוסי בן
יטף וכתבי' כ'ל זכר
יממתין לה עד זמן
ה מריקה ושטיפה
יטפה כשמיפת הכוס:
יונן דברי רבי וחכמים
ושטיפה כצונן מ"ט
לי עובדי כוכבים ורבי
נא כי קאמינא למריקה
ורבנא א"כ לכתוב
זו שוטף שוטף מאי
מריקה בחמין ושטיפה
רק מורק ה"א תרי
יג שוטף לכך כתיב
מריקה כמריקת הכוס
יט: **מתני'** בישל
ידש קדשים וקדשים
יז מעם הרי הקלים
ויאין טעונין מריקה
במגע הרקס שנגע
לא אל הרקקין: ואל
ז אסור אלא במקום
ז אס' יש בהן בנותן
זאן כחמורין וטעונין
במגע אין בהן בנותן
כחמורים ואין טעונין
זאן במגע נהי דקדשי
לים י' יביעו אמר אבי
ד קדשי קדשים אבל
אמר לה מני ר' אל
ים אין טעונין מריקה
היינו דקתני י' או
לים אלא לאבי תרתי
ד קדשים וחולין ה"א
שים דלאו מינייהו אבל
ים: אימא לא ואי תנא
לים ה"א קדשים הוא
אבל חולין אימא
ברקק כו' ת"ד: כל
אלע ת"ל בבשרה

קצת לדקדק מדקאמר לט
גישול לחבירו ואם קודם
ה"נ לו ליעבד דכי בשיל
למריקה ושטיפה אי בשיל
הכחוש עד אחר שנעשה גור

צז.

גמ' א ב מ"י מרן ח מהלכות
 מעשה"ק הלכה יב וס"ה
 חב"י חזן יומא הלכה כג'
 ס ג מ"י ס"ח חב"י מעשה"ק
 הלכה יח:
 סא ד מ"י שם הלכה טו:
 סב ה מ"י שם הלכה ט:
 ו מ"י שם הלכה טו טו:
 סג ו מ"י שם הלכה יח:

תורה אור השלם

1. ובשלה ואכלה במקום אשר יבחר ידעה לאחריה: וטעם בבקר וחלבת לאחריה: דברים טו, ו.
2. וכלי חרש אשר תבשל בו יטבר ואם בכלי חרש תבשל וזרק ושטף במים: ויקרא ו, כא.
3. כל זכר בנדיעה יאכל אתה קדש קדשים הוא: ויקרא ו, כב.
4. כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדהה על הבשר ואשר יזה עליה חקבס במקום קדש: ויקרא ו, כג.

מוסף רש"י

השפור והאסכלא. שלל נון
כר קדש. משיד יד לח לחמד
היטור יד כר מכלל שר עמח
נחמד פליט שפוד כנייה עמח
וימיר חסוד כרת חול: עמח
בימיר לחבירו. שמכסול כן
ולוי מספיק לביה עמח כן
שמחור וטולטו מכלל חמד יד
ש: כל אשר יגע. כל אשר יגע
כנסה יקדש ויחלל יד שחין
ש שלם שון אילנות חמס
חמסל ונגע חמסל: יקדש
דמחש לביה חמסל: יבול
אפירל שרל דמחש. חמסל כה
חמסל קחלר רמחל יקדש. חל
ס: נסחיה חמל:

לעזי רש"י

ברדילי ו ברדילי-א, אמכלה.

שיטה מקובצת

מסדוק זה וכן אברהם יהודה קנין
לה מריקה ושמייה גילון.
כלומר דלחמך שטער ווען אברהם
ועסא שטער ענדל לה מריקה
ושמייה ע"כ מספר יען (21:10)
מא אברהם גילון. פי דהתי הקלים
נחלים כחמורס וידל חני און
שטעין מריקה ושמייה ווען שטעלס
כמעט. וידעווען קי קלח אס יס
סו נעמען שטעט הר הקלים וכו'. ע"כ
מספר יען (21:10)